

ODESÍLATEL:

Mgr. Evžen Doležal
ředitel odboru
posuzování vlivů na životní prostředí
a integrované prevence
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

Magistrát hlavního města Prahy
Odbor územního rozvoje
Jungmannova 35/29
111 21 Praha 1

V Praze dne 26. července 2018
Čj: MZP/2018/710/1307
Vyřizuje: Ing. Benková
Tel.: 267 122 486

Věc: Stanovisko a připomínky Ministerstva životního prostředí k návrhu Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) a vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) obdrželo v souladu s ustanovením § 50 odst. 2 zákona č. 183/2006., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a rovněž v souladu s ustanovením § 25c odst. 5 obecně závazné vyhlášky hlavního města Prahy č. 55/2000 Sb., kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů oznámení o konání společného jednání o návrhu Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) (dále také „MPP“) a vyhodnocení vlivů návrhu MPP na udržitelný rozvoj území.

MŽP jako dotčený orgán uplatňuje k návrhu MPP a k vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území v souladu s ustanovením § 50 odst. 2 stavebního zákona následující stanovisko.

Z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ZPF“):

MŽP, odbor obecné ochrany přírody a krajiny, jakožto orgán ochrany zemědělského půdního fondu (dále také „ZPF“) příslušný podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ZPF a věcně příslušný na základě § 17 písm. a) zákona o ochraně ZPF, **nesouhlasí s návrhem Metropolitního plánu a vyhodnocením jeho vlivů na udržitelný rozvoj území z hlediska ochrany ZPF.**

Odůvodnění:

Požizovatelem Metropolitního plánu je Magistrát hlavního města Prahy, který jeho zpracování zadal kolektivu autorů Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (dále též jako „zpracovatel“). Již v úvodu je třeba upozornit, že ve zveřejněných podkladech není uvedeno, na které časové období je tento posuzovaný Metropolitní plán zpracován. Tuto naprosto základní informaci je možné pouze tušit v kapitole 1. Textové části odůvodnění MPP na základě popsaného předcházejícího vývoje územního plánování v Praze. Rozmezí let, pro které se schvaluje nejdůležitější rozvojový dokument hlavního města, je nezbytné jednoznačně uvést, nejlépe již v názvu Metropolitního plánu.

Textová část odůvodnění návrhu je členěna do 16 kapitol, přičemž kapitola 9 je určena pro komplexní zdůvodnění navrhovaných řešení. Z hlediska ochrany ZPF je podstatné, že podle Metropolitního plánu má být novou výstavbou redukována zemědělská půda o dalších 3187,94 ha, z toho 1571,10 ha tvoří půda I. a II. třídy ochrany dle vyhlášky č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany, ve znění pozdějších předpisů. Předpokládané záborů ZPF jsou zakresleny v grafické části. Po posouzení předložené dokumentace MŽP shledává Metropolitní plán v této podobě jako zcela nedostatečný.

Prvotní překážkou při posuzování návrhu MPP je způsob lokalizace jednotlivých částí funkčního využití území, pro které nejsou uvedeny údaje podle katastru nemovitostí, a to ani parcelní čísla. Na základě předložených mapových zákresů lze jen částečně předpokládat, že rovněž plochy navržených záborů ZPF jsou vylišeny převážně hranicemi parcel, avšak zřejmě ne všechny. Takový způsob lokalizace není dostatečný, protože neumožňuje jejich přesnou identifikaci. Přitom je nezbytné, aby jejich poloha pro účely Metropolitního plánu byla definována jednoznačně a nemohla v tomto vzniknout pochybnost. Zpracovatel návrhu MPP dále uvádí, že „*Vyhodnocení bylo provedeno na základě aktuálního stavu evidence pozemků v Katastru nemovitostí k 30. 6. 2015*“. Tři roky starou evidenci katastru nemovitostí nelze považovat za aktuální. Jistěže za tuto dobu nedošlo na celém území hlavního města ke kompletní obměně katastrálního operátu, nicméně ke změnám v parcelaci a formálního určení pozemků průběžně dochází. Nelze tak vyloučit (posoudit), nakolik tento návrh opravdu odráží současný stav katastru.

Vyhodnocení předpokládaných důsledků MPP na ZPF se speciálně věnuje kapitola 14.1 Textové části odůvodnění MPP. Účel plánovaných záborů člení do 4 hlavních skupin: dopravní a technickou infrastrukturu, zeleň a zastavitelné plochy s obytnou či rekreační funkcí včetně přímo souvisejícího technického zařízení. Součástí je tabulkový souhrn, který je koncipován způsobem podávajícím přehled o rozloze výhledově zabírané zemědělské půdy dle zmíněného účelu s uvedením plošného podílu půdy zvláště v I. a II. a ve III. – V. třídě ochrany. Zcela zásadním nedostatkem je, že uvažovaný zábor je vyhodnocen vždy souhrnně za jednotlivé katastrální území. To zpracovatel zdůvodňuje velkým počtem takto vylišených lokalit (str. 341, odst. 1.). Dle názoru MŽP se však nepřijatelným způsobem odchýlil od legislativních požadavků na zpracování územně plánovací dokumentace. V důsledku tak nelze vůbec odhadnout bilanci půdy, která má být dotčena na jednotlivých plochách.

Vlivy MPP na ZPF se věnuje také kapitola 6.1.6. Vyhodnocení vlivů MPP na životní prostředí. Zpracovatel zde uvádí, že „*je za významně negativní považován zábor cca 10 ha půdy v I. a II. třídě ochrany v rámci jedné navrhované plochy (resp. lokality*

v rámci níž je vymezena)“. S takovým zjednodušením MŽP nesouhlasí. Vysoká kvalita dotčené půdy je nepochybně významný faktor zvyšující závažnost stavebního záboru. Nicméně takto nelze hodnotit pouze souvislé plochy o rozloze 10 ha, když na ostatních má být dohromady zlikvidováno více než 1500 ha půdy stejné kvality. Při hodnocení míry negativního dopadu na ZPF je nutno brát v úvahu také celkový zábor navržený Metropolitním plánem, který přesahuje 3000 ha. Úbytek zemědělské půdy v takovém rozsahu nemůže být bagatelizován poukazem na nižší třídu ochrany nebo rozmístěním nejkvalitnější půdy na plochách pod 10 ha. V tomto kontextu nelze považovat zábor v ostatním řešeném území za méně negativní. Vyhodnocení vlivů MPP na životní prostředí dále uvádí: *„Je-li dotčení půd téže hodnoty docíleno součtem několika ploch v lokalitě, je posuzovaná lokalita hodnocena mírněji, neboť k vlivu na ZPF bude docházet v různé časové posloupnosti a ne všechny navržené plochy mohou být v konečném důsledku využity“*. Ani s tímto hodnocením MŽP zásadně nesouhlasí. I v tomto případě je pro hodnocení vlivů Metropolitního plánu na ZPF rozhodující celkový rozsah pozemků se změnou na nezemědělské využití, přičemž rozložení jeho realizace do celého období platnosti plánu nelze považovat za zmírňující nebo snad kompenzační opatření. Při posuzování MPP rovněž nelze kalkulovat s možností, že zastavitelné plochy nemusí být využity zcela. Takové hledisko je nepodloženou spekulací zpracovatele a není důvodem k mírnějšímu hodnocení negativního vlivu na ZPF. Navíc MPP s etapizací výstavby nepočítá (k tomu komentář níže). MŽP proto musí předpokládat nezemědělské využití na celé k tomu vylišené ploše, zejména ve fázi schvalování MPP s ohledem na ustanovení § 4 odst. 4, § 7 odst. 2 a § 9 odst. 5 písm. c) zákona o ochraně ZPF.

MŽP dále vyhodnotilo, jak jsou v návrhu MPP dodrženy zásady plošné ochrany ZPF a posouzena nezbytnost odnětí zemědělské půdy v souladu s ustanovením § 4 zákona o ochraně ZPF.

V kapitole 2 Textové části odůvodnění MPP zpracovatel návrhu konstatuje, že je třeba *„Při plánování rozvoje venkovských území a oblastí dbát na rozvoj primárního sektoru při zohlednění ochrany kvalitní zemědělské, především orné půdy a ekologických funkcí krajiny“*, a dále (na str. 8) prezentuje snahu *„Hospodárně využívat zastavěné území...a zajistit ochranu nezastavěného území (zejména zemědělské a lesní půdy)..."*. Uvedené citace představují pasáže návrhu Metropolitního plánu mimo jeho kap. 14.1 Textové části odůvodnění MPP, kde se zpracovatel více věnuje ochraně ZPF. S takovýmto přístupem k ochraně zemědělské půdy lze jen souhlasit. Ustanovení § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF však dále specifikuje: *„Aby ochrana zemědělského půdního fondu byla při územně plánovací činnosti prováděná podle zvláštních předpisů zajištěna, jsou pořizovatelé a projektanti územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů povinni řídit se zásadami této ochrany (§ 4), navrhnout a zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější. Přitom musí vyhodnotit předpokládané důsledky navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond, a to zpravidla ve srovnání s jiným možným řešením“*. Avšak předchozí pasáže z kapitoly 2.1.1. Odůvodnění návrhu MPP ani kapitoly 14.1 nelze považovat za skutečné odůvodnění plánovaného záboru ZPF. Veškerá textová část územně plánovací dokumentace týkající se této problematiky obsahuje pouze obecná konstatování potřeby chránit zemědělskou půdu a místy i výčet uvažovaných staveb. V jednotlivých bodech kapitoly 2 zpracovatel uvádí, že návrh konkrétní požadavky a cíle splňuje. Ve vztahu k ZPF dále uvádí: *„Metropolitní plán*

respektuje a zohledňuje, že pro zemědělství jsou na území města příznivé půdní a klimatické podmínky.....“ a dále také, že „Zohledňuje ochranu nezastavěného území, minimalizuje zábor zemědělské půdy a vytváří předpoklady pro ochranu a zachování a zvyšování ekologických funkcí krajiny“. Do textu návrhu jsou takto vsunuty odstavce, ve kterých sám zpracovatel kladně hodnotí jím předložený návrh Metropolitního plánu, ale které rovněž nic neodůvodňují. Tímto způsobem pouze na sebe delegoval úlohu náležející orgánům ochrany ZPF posoudit územně plánovací dokumentaci.

MPP v článku 67 Textové části definuje tzv. nezastavitelnou produkční lokalitu. Podle obsahu prvního odstavce lze usuzovat, že do této kategorie řadí převážně pozemky ZPF. Následující odstavec pak na tyto plochy umožňuje umístit kromě staveb pro zemědělskou a lesní výrobu také stavby pro „těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, přípojky a účelové komunikace pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, dále je přípustné umísťovat budovy a jiné stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu (např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra)“. MPP tímto způsobem umožňuje na zemědělské půdě, resp. ZPF zcela odlišné způsoby využití území, které se zemědělským hospodařením (či mimoprodukčními funkcemi půdy) vůbec nespojují a přitom mohou znamenat jeho razantní omezení. Např. informační centra, hygienická zařízení apod. obvykle vyžadují trvalý zábor půdy. Velmi rizikové z hlediska ochrany ZPF je užití pojmu „budovy a jiné stavby, které zlepšují podmínky využití území pro účely rekreace a cestovního ruchu“, který umožňuje příliš široký a subjektivní výklad s fatálním dopadem na ZPF. V závorce uvedený výčet možností je jen příkladný, pojem tedy může zahrnovat celou škálu stavebních či technických zařízení. Nadto MPP nestanovuje žádné konkrétní limity, které by mělo přípustné využití splňovat, a to ani plošný rozsah záboru ZPF na příslušných plochách. Proto zároveň nelze s určitostí seznat, zda skutečným záměrem pořizovatele (a případně veřejným zájmem) je využití dotčených pozemků ZPF k zemědělské produkci, rekreaci, dopravě či k jinému záměru. Taková míra nekonkrétnosti je z hlediska ochrany ZPF nepřijatelná. MŽP proto považuje návrh MPP v této části za vnitřně rozporný.

Jelikož MPP je posuzován orgánem ochrany ZPF, je třeba i v takovém případě šetřit zásady činnosti orgánů státní správy a také základní požadavky kladené na podání ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Podle ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu „Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje“. Výše uvedená nekonkrétnost ve funkčním vymezení zemědělských pozemků je s touto zásadou v rozporu. V důsledku nemůže orgán ochrany ZPF dostatečně objektivně posoudit nezbytnost možného nezemědělského využití daného pozemku v kontextu celého území.

Výsledkem posouzení MPP je zjištění, že neobsahuje všechny náležitosti a údaje požadované ustanovením § 3 odst. 2 vyhlášky č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen „vyhláška“), potažmo její přílohou č. 3. U žádné plochy není rozvedena úvaha, zda další zábor půdy v daném území pro dané funkční využití je skutečně nezbytný, čili zda není možné plochu umístit mimo ZPF, nebo zda je vůbec umístění nového investičního záměru na území obce potřebné a ve veřejném zájmu. Kapitola 10.2.3 Odůvodnění MPP predikuje možný vývoj

počtu obyvatel Prahy do roku 2050, a to na základě demografické prognózy, jež zpracovala Univerzita Karlova. Odborný podklad vědecké instituce je jistě žádoucí, avšak ve zveřejněné dokumentaci k MPP není uveden (ani případný odkaz na jeho umístění na internetu). Takto orgány státní správy (ani další zájemci) nemají možnost si zpracovatelem uváděné údaje ověřit, ani posoudit metodiku jejich zjišťování. Z pohledu posuzovatele MPP se proto jedná o neznámý podklad. Následně kapitola 10.5.4 odůvodnění v rámci celkové bilance uvádí: *„Metropolitní plán.... zajišťuje dostatečnou kapacitu pro bydlení (260% rezerva) i pracovní příležitosti (30% rezerva)“*, ovšem bez navazující úvahy o adekvátní potřebě nové obytné (a související neobytné) výstavby na úkor stávajícího ZPF (včetně potenciální výstavby převzaté z minulého územního plánu). Dle názoru MŽP by mělo být maximálně podporováno budování hromadného bydlení (bytové domy) a co nejvíce minimalizována individuální výstavba. Vertikální budovy umožňují umístit mnohem větší počet lidí na stejné ploše oproti rodinnému domu. Není však zřejmé, že by MPP obytnou výstavbu reguloval tímto směrem, jelikož z jeho návrhu nelze seznat, jaká rozloha ZPF je určena pro který způsob bydlení. Obdobně chybí úvahy o vymezení ploch pro průmyslovou a jinou technickou výstavbu, které by zdůvodnily její nezbytnost v širším kontextu využití a potřeb řešeného území. Zejména není konkretizován potenciál stávajícího zastavěného území a teprve v návaznosti stanoveny odpovídající požadavky na případný zábor ZPF.

Za zcela nežádoucí považuje MŽP skutečnost, že nový MPP automaticky přejímá zastavitelné zemědělské pozemky z aktuálně platného územního plánu, přičemž jim ponechává stejné funkční zařazení. To zpracovatel odůvodňuje tím, že *„Většina z předpokládaných záborů ZPF již byla odsouhlasena orgánem ochrany ZPF v rámci ÚP SÚ hl. m. Prahy z roku 1999 a jeho následně vydaných změn, Metropolitní plán tyto plochy přebírá z důvodů neuskutečnění návrhů z ÚP SÚ v letech 2000 – 2015 (stav k 30. 6. 2015) a dodržení právní kontinuity.“* (kap. 14.1 Textové části odůvodnění MPP). To znamená, že MPP prakticky 20 let rezervuje několik tisíc hektarů zemědělské půdy pro nezemědělské využití, které doposud nebylo realizováno. Krom toho, že tyto pozemky velmi značné celkové rozlohy byly implementovány do MPP, je v něm navržen další zábor ZPF. To je z pohledu ochrany ZPF nepřijatelné. Vycházíme-li z § 43 odst. 1 stavebního zákona, lze říci, že MPP má plnit funkci rozvojového dokumentu, jehož úkolem je nastavit kontury rozvoje a ochrany daného území. Podle ustanovení § 18 odst. 1 stavebního zákona *„Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území...“*, dle odst. 2 téhož ustanovení stavebního zákona územní plánování zároveň komplexně řeší účelné využití a prostorové uspořádání území. Z pohledu MŽP jde posuzovaný MPP tímto konzervačním postupem proti cílům a smyslu územního plánování. Jeho zpracovatel se takto zároveň snaží o „dodržení právní kontinuity“ (kap. 14.1 Odůvodnění). V důsledku je MPP navržen v podobě, která je spíše rezervoárem převzatých ploch již dlouhodobě určených k potenciální zástavbě než rozvojovým dokumentem. Výše popsany postup zvolený pro stanovení zastavitelného území je z hlediska ochrany ZPF nepřijatelný. Skutečnost, že pozemek je v současném územním plánu veden jako zastavitelný, není automatickým důvodem nebo snad povinností k převzetí jeho funkčního zařazení do MPP. Právní kontinuitu s aktuálně platným územním plánem nelze nadřadit nad veřejný zájem ochrany zemědělské půdy a jejího hospodárného využívání. Každý územní plán či jeho změna by měly v prvé řadě přehodnotit účelnost navrženého využití a prostorového uspořádání území a na základě

dosavadních zkušeností jej optimalizovat. Rovněž ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona stanoví: „*Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území*“. Z tohoto pohledu se převzetí zastavitelných ploch do nového MPP a navýšení jejich rozsahu jeví jako zcela nadbytečné a neúčelné.

MŽP jako orgán ochrany ZPF musí vždy posuzovat nezbytnost požadovaného záboru. Dlouhodobé stavební nevyužití zastavitelných ploch v platném územním plánu takové nezbytnosti nenasvědčuje. Plánované nezemědělské využití se zejména u takovýchto pozemků musí posuzovat o to důkladněji. U každé plochy zamýšleného záboru je třeba také opakovaně zvážit její setrvání ve stávajícím funkčním zařazení, a to zejména na základě dosavadních zkušeností s využíváním řešeného území. Změnu zastavitelné plochy zpět na zemědělské využití žádný právní předpis nezakazuje. Potvrzení takového množství zastavitelných ploch novým MPP je také v kontrastu s tvrzením zpracovatele, který v kapitole 12 v části II. A. 4. Textové části odůvodnění MPP deklaruje: „*V souladu s § 4 zákona č. 334/1992 Sb. bude v návrhu Metropolitního plánu k nezemědělským účelům použita především nezemědělská půda, zejména nezastavěné a nedostatečně využitá pozemky v zastavěném území.*“ Na základě tohoto měla být nejprve zvážena možnost umístění funkčních záměrů v rámci stávající zástavby a tuto upřednostnit před novým zábořem ZPF. Vyhodnocení oprávněnosti a nezbytnosti záboru ZPF nutně vyžaduje provedení podrobného rozboru řešeného území, jehož výsledkem má být přehled o současném stavu jednotlivých pozemků a jejich ne/využití. Jedině pak lze kvalifikovaně stanovit možnosti dalšího stavebního rozvoje a posoudit nezbytnost preference jiných veřejných zájmů nad ochranou zemědělské půdy. V MPP se však žádná obdobná analýza nevyskytuje. Proto zpracovatel ani nemohl zvažovat různé alternativy a z hlediska ochrany ZPF vybrat tu nejlepší, jak požaduje zákon o ochraně ZPF. Zde je třeba znovu poukázat na absenci odůvodnění pro vymezení zastavitelných ploch, jak bylo popsáno výše. MŽP je proto názoru, že zpracovatel nezbytnost záboru ZPF dle ustanovení § 4 zákona o ochraně ZPF neprokázal. Pozemkům, na nichž nebylo realizováno dávno navržené nezemědělské využití, by měla být Metropolitním plánem vrácena jejich původní zemědělská (a krajinně-ekologická) funkce a nadále ponechána ochrana ZPF. Nadto neměl být stanoven zábor nový (vyjma staveb skutečného celospolečenského významu).

V rozporu se zásadami plošné ochrany ZPF (ustanovení § 4 zákona o ochraně ZPF) je rovněž skutečnost, že není blíže specifikován budoucí postup využití dotčených ploch pro navržený účel. Zpracovatel přímo uvádí, že „*Metropolitní plán nestanovuje pořadí změn v území (etapizaci)*“ (kap. 3.2. Textové části odůvodnění MPP), ačkoliv ta je dle ustanovení § 19 odst. 1 písm. f) stavebního zákona jedním z úkolů územního plánování. Dále Odůvodnění například nezmiňuje, v jakém časovém horizontu bude celková výměra těchto ploch využita s ohledem na vývoj potřeby záboru ZPF. MPP tedy nepředchází některým velmi nežádoucím jevům z hlediska nakládání s půdou, např. typické předčasné výstavbě komunikací na ZPF bez stavby navazujících budov. Vytyčené metropolitní priority etapizaci nenahrazují. Tento nedostatek považuje MŽP za obzvlášť významný vzhledem k velikosti plánovaných záborů. V případě, že na zastavitelnou plochu má být umístěno více budov, MŽP považuje stavbu po etapách za velmi žádoucí (zejména bude-li realizována více subjekty).

Závěr:

Předložený Metropolitní plán je zatížen dvěma zásadními vadami – nedostatečná určitost ve vymezení jednotlivých ploch funkčního využití a absence prokazatelné nezbytnosti navrženého záboru ZPF. Zejména bod 2.6. přílohy č. 3 vyhlášky nebyl vůbec naplněn, jelikož předložená dokumentace postrádá „*zdůvodnění, proč je navrhované řešení ve srovnání s jiným možným řešením nejvýhodnější z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů*“. Rovněž údaje dle bodů 2.1 – 2.4 zmíněné přílohy jsou uvedeny pouze částečně nebo chybí. Odůvodnění návrhu Metropolitního plánu svým obsahem ve skutečnosti odůvodněním záborů ZPF není. Převážná část zastavitelných pozemků je převzata z aktuálně platného územního plánu. Již v minulosti plánovaná, avšak nerealizovaná stavební činnost či jiné nezemědělské využití je naopak znakem zbytnosti navrženého záboru ZPF. Také není uvažována etapizace při stavební činnosti. Metropolitní plán tak nedbá zásad plošné ochrany ZPF podle ustanovení § 4 zákona o ochraně ZPF, díky čemuž je rozporný i s ustanovením § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF. Na základě toho je v rozporu i s ustanovením § 18 odst. 4 zákona stavebního, podle kterého „*Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků...*“. MPP tyto požadavky nesplňuje. **MŽP je proto nuceno vyhodnotit Metropolitní plán jako formálně a věcně nedostatečný a nesprávný.**

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona o ochraně ZPF je ZPF „*základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí*“. Podle článku 7 Ústavy České republiky „*Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství*“. **MŽP nepovažuje předložený návrh Metropolitního plánu za šetrné využívání přírodních zdrojů a považuje jej za rozporný již s Ústavou České republiky.**

Z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZOPK“):

1. V rámci článku 66 („Nezastavitelná přírodní lokalita“) Textové části MPP zásadně nesouhlasíme s možností umisťovat do nezastavitelných přírodních lokalit budovy a jiné stavby pro účely rekreace a cestovního ruchu ve zvláště chráněných územích (dále jen „ZCHÚ“) a zároveň požadujeme doplnit článek 66 tak, aby pro ZCHÚ platilo, že zde nelze umisťovat stavby, zařízení a jiná opatření pro zemědělství (s výjimkou pastevního ohrazení), lesnictví (s výjimkou oplocení nově založených porostů dřevin), vodní hospodářství (s výjimkou staveb sloužících pro veřejné zásobování pitnou vodou, veřejnou kanalizaci a čištění odpadních vod), pro těžbu nerostů, pro veřejnou dopravní infrastrukturu (s výjimkou nezpevněných cest), pro technickou infrastrukturu a pro účely rekreace a cestovního ruchu (s výjimkou staveb pro usměrňování turistické návštěvnosti).

Odůvodnění:

Do lokalit typu „Nezastavitelná přírodní lokalita“ jsou zařazena i maloplošná ZCHÚ (např. NPP Lochkovský profil a NPP Cikánka I v lokalitě 970/Údolí Radotínského potoka nebo NPP U Nového mlýna, NPP Dalejský profil a NPP Požáry v lokalitě 967/Prokopské a Dalejské údolí) a spadá sem i část velkoplošného ZCHÚ Chráněné krajinné oblasti (dále jen „CHKO“) Český kras. Hospodářské využívání, poškozování nebo změny národní přírodní památky, ke kterým by během umístování staveb došlo, jsou v rozporu s ustanovením § 35 ZOPK a mohou mít nepříznivý vliv na předměty ochrany daných maloplošných ZCHÚ. Co se týče velkoplošných ZCHÚ, dle ustanovení § 26 ZOPK je v I. zóně ochrany CHKO mimo jiné zakázáno povolovat a umisťovat nové stavby, na území I. a II. zóny CHKO je potom zakázáno provádět činnosti a používat prostředky, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodit půdní povrch, případně měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu. I zde tedy nastává rozpor se ZOPK.

2. Nesouhlasíme s vymezením územní rezervy pro koridor vysokorychlostní železniční tratě (dále jen „VRT“) v tunelu vedoucím přes území Národní přírodní památky Letiště Letňany (dále jen „NPP Letiště Letňany“).

Odůvodnění:

Navrhované vedení koridoru tunelové trasy VRT pod územím NPP Letiště Letňany je velmi problematické z hlediska veřejného zájmu ochrany přírody. Stavba tunelového vedení VRT a následný provoz trati mohou mít velmi silný negativní vliv na zachování populace kriticky ohroženého druhu živočicha sysla obecného (*Spermophilus citellus*) na území NPP Letiště Letňany. Dále je dle ustanovení § 35 ZOPK zakázáno poškozování či změny národních přírodních památek (dále také „NPP“) či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození. Proto bylo při předchozích projednáváních změn územně plánovací dokumentace hlavního města Prahy požadováno prověření variantního řešení vedení trasy VRT, které nebude v konfliktu se zájmy ochrany přírody a krajiny. Na tomto požadavku nadále trváme.

3. Nesouhlasíme s vymezením zastavitelné produkční plochy 599/Letiště Letňany, zastavitelné obytné plochy 179/U Výstaviště Letňany a zastavitelné produkční plochy 178/Kbeličky v rozsahu, ve kterém zasahují do ochranného pásma NPP Letiště Letňany.

Odůvodnění:

Změna dosavadního způsobu užívání a rozšíření zástavby až na hranici samotné NPP Letiště Letňany by mohly vést k zániku vhodného biotopu a tedy i k zániku populace sysla obecného (*Spermophilus citellus*), který je předmětem ochrany tohoto maloplošného zvláště chráněného území. Realizací navržených záměrů dojde ke zvýšení zpevněných ploch, ke zvýšení izolovanosti území a k omezení plochy biotopu, který je doposud využíván k migraci zvířat a poskytuje širší potravinovou nabídku. Upozorňujeme také, že k umístování, povolování nebo provádění staveb,

změně způsobu využití pozemků, terénním úpravám nebo změnám vodního režimu pozemků apod. je dle ustanovení § 37 ZOPK v ochranném pásmu zvláště chráněného území nutný souhlas orgánu ochrany přírody. Dále je nutné požádat o výjimku ze základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů dle ustanovení § 50 ZOPK a dle ustanovení § 43 ZOPK také o výjimku k činnostem, které mohou ovlivnit předmět ochrany na území národní přírodní památky.

Je nutné, aby MPP respektoval předměty a cíle ochrany zvláště chráněného území NPP Letiště Letňany a limity pro toto území stanovené zákonem. Je nutné omezit plochu navržených rozvojových obytných a produkčních ploch tak, aby nezasahovaly do ochranného pásma národní přírodní památky. Jako nejvhodnější řešení pro alespoň částečné omezení negativních vlivů okolní zástavby na dané území je vytvoření izolační zeleně se zachováním migrační prostupnosti krajiny pro systa obecného.

4. Nesouhlasíme s návrhem Poldru Radotín (kód návrhu 711/970/1020).

Odůvodnění:

Poldr Radotín je vymezen v lokalitě 970/Údolí Radotínského potoka. Navržená plocha se nachází ve II. zóně CHKO Český kras. Podle ochranných podmínek stanovených ZOPK by byla případná realizace tohoto záměru v rozporu s ustanovením § 26 odst. 3 ZOPK, podle kterého je ve II. zóně CHKO mimo jiné zakázáno měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu. S ohledem na limity území, které vyplývají ze ZOPK, nelze s návrhem souhlasit.

Z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPV“):

MŽP, jež je zároveň ústředním správním úřadem v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí dle ustanovení § 21 ZPV, nesouhlasí s obsahem níže uvedených částí Vyhodnocení vlivů Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) na udržitelný rozvoj území, zejména v části A, tedy Vyhodnocení vlivů MPP na životní prostředí dle přílohy stavebního zákona (dále jen „vyhodnocení SEA“), a jeho příloh z důvodu jejich nedostatečného zpracování a stanovuje příslušné požadavky:

1. Nesouhlasíme s obsahem kapitoly 1 *Stručné shrnutí obsahu a hlavních cílů MPP, vztah k jiným koncepcím* vyhodnocení SEA.

Odůvodnění:

Dle přílohy ke stavebnímu zákonu, což dokládá také „Metodické doporučení pro vyhodnocení vlivů PÚR ČR a ZÚR na životní prostředí“ (Krajíček a kol., 2014) vydané ve Věstníku MŽP ČR č. 02/2015 (dále jen „metodika“), je účelem této kapitoly nejen vymezení předmětu posuzování, obsahu a cílů posuzované koncepce, ale rovněž specifikace a vyhodnocení vztahu předmětné koncepce k jiným

strategickým dokumentům. V podkapitole 1.2 *Vztah k jiným koncepcím* jsou však pouze uvedeny průřezové a oborové koncepce, případně jejich cíle, ale vztah MPP k těmto dokumentům již není ani specifikován, ani vyhodnocen. Tato kapitola tedy nebyla řádně naplněna.

2. Nesouhlasíme s obsahem kapitoly 2 *Zhodnocení vztahu MPP k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni vyhodnocení SEA.*

Odůvodnění:

Smyslem této kapitoly má být jak identifikace cílů ochrany životního prostředí přijatých na vnitrostátní úrovni, jejichž splnění lze dosáhnout nebo k jejich dosažení přispět prostřednictvím MPP, tak zhodnocení vztahu MPP k těmto cílům. Podkladem pro zpracování této kapitoly mají být především koncepce s identifikovanými velmi silnými či silnými vztahy k MPP, resp. ta část kapitoly 1 vyhodnocení SEA, která ovšem v případě MPP nebyla naplněna. Kapitola 2 tedy obsahuje pouze výčet a popis strategických dokumentů a jimi stanovené cíle v oblasti ochrany životního prostředí, postrádá však již vyhodnocení vztahu MPP k těmto cílům s náležitými komentáři. Definování referenčních cílů pro účely zaměření vyhodnocení vlivů MPP na jednotlivé složky životního prostředí tuto část kapitoly 2 nenahrazuje. Kapitola 2 vyhodnocení SEA tedy rovněž nebyla řádně naplněna.

3. V kapitole 3 *Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji, pokud by nebyl uplatněn Metropolitní plán, požadujeme dopracovat následující:*

- Ve vyhodnocení SEA není uvedena identifikace dotčeného (řešeného) území. Vzhledem k charakteru koncepce požadujeme tuto identifikaci (vymezení) uvést právě v úvodu kapitoly 3.
- Na str. 88 vyhodnocení SEA se nachází schéma vodních toků a záplavových území na území hlavního města Prahy. Toto schéma má však vzhledem ke své podrobnosti a zobrazení nedostatečný vypovídací charakter. Obdobně je tomu např. u schémat na str. 91 a 95 vyhodnocení SEA. Nedostatky tohoto charakteru požadujeme z dokumentace k MPP odstranit tak, aby byla zajištěna adekvátní čitelnosti schémat.
- V kapitole 3.4 vyhodnocení SEA se nacházejí tabulky, u kterých chybí datování v nich uvedených údajů. Jedná se o tabulky č. 23, 24 a 26. Jelikož je nutné uvádět co nejaktuálnější údaje o životním prostředí v řešeném území, požadujeme tyto nedostatky odstranit.
- Některé zásadní informace o stavu životního prostředí v kapitole 3 vyhodnocení SEA zcela chybí. Jedná se především o informace o lokalitách soustavy NATURA 2000, přičemž by bylo vhodné zmínit stanoviska orgánů ochrany přírody ve smyslu ustanovení § 45i ZOPK, dále se jedná o souhrnné informace o starých ekologických zátěžích či o zranitelných oblastech v řešeném území. Pro zajištění úplnosti kapitoly 3 požadujeme chybějící údaje doplnit.

4. V kapitole 4 *Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním Metropolitního plánu významně ovlivněny*, doporučujeme věnovat pozornost těmto skutečnostem a případně dopracovat následující:

- Úkolem této kapitoly je identifikace jevů a charakteristik životního prostředí v řešeném území, které mohou být uplatněním posuzované koncepce významně ovlivněny. Dle metodiky tato identifikace probíhá na podkladě kapitoly 3 vyhodnocení SEA. Jelikož však v kapitole 3 vyhodnocení SEA chybí některé podstatné charakteristiky a informace o stavu životního prostředí, které by případně mohly být uplatněním MPP významně ovlivněny, je nutné, aby zpracovatel vyhodnocení SEA zvážil v souvislosti s doplněním kapitoly 3 také doplnění kapitoly 4 o dané charakteristiky a informace.

5. V kapitole 5 *Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním Metropolitního plánu významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti*, požadujeme dopracovat následující:

- Již z názvu kapitoly plyne, že jejím obsahem by měly být mimo jiné informace o lokalitách soustavy NATURA 2000, které by mohly být uplatněním MPP významně ovlivněny. Tyto informace však v kapitole 5 vyhodnocení SEA chybí. Požadujeme, aby byly tyto údaje doplněny, přičemž vhodné je rovněž zmínit stanoviska příslušných orgánů ochrany přírody ve smyslu ustanovení § 45i ZOPK.
- Vzhledem k tomu, že je kapitola 5 taktéž zpracovávána na podkladě kapitoly 3 vyhodnocení SEA a jelikož v kapitole 3 vyhodnocení SEA chybí některé podstatné charakteristiky a informace o stavu životního prostředí, jež by mohly představovat problémy či jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním MPP významně ovlivněny, je nutné, aby zpracovatel vyhodnocení SEA zvážil v souvislosti s doplněním kapitoly 3 také doplnění kapitoly 5 o dané problémy a jevy.

6. V kapitole 6 *Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů Metropolitního plánu* požadujeme dopracovat následující:

- Kapitola 6 vyhodnocení SEA obsahuje řadu tabulek, jež hodnotí lokality, plochy či záměry MPP na různé složky životního prostředí. Některé tabulky však neobsahují komentáře k provedeným hodnocením a komentáře nejsou uvedeny ani v textu u těchto tabulek. Jedná se především o tabulky č. 51, 57, 58 či 70. Veškerá hodnocení, která jsou v rámci vyhodnocení vlivů MPP na udržitelný rozvoj území provedena, musí být řádně okomentována, aby bylo možné seznat důvody pro tato hodnocení a úvahy, jejichž prostřednictvím se posuzovatel k uvedeným hodnocením dopracoval. Z těchto důvodů požadujeme vyhodnocení SEA v příslušných částech dopracovat.
- Podobně jako v předchozích kapitolách vyhodnocení SEA, v nichž nebyly uvedeny informace o lokalitách soustavy NATURA 2000, v této kapitole chybí především shrnutí a závěr zpracovaného vyhodnocení vlivů MPP na evropsky

významné lokality (dále jen „EVL“) a ptačí oblasti (dále jen „PO“) dle ustanovení § 45i ZOPK, tzv. naturového posouzení. Do kapitoly 6 vyhodnocení SEA požadujeme tyto údaje doplnit z důvodů zajištění jejího řádného naplnění, resp. úplnosti z hlediska posuzovaných vlivů MPP na životní prostředí a veřejné zdraví.

- Podkapitola 6.2 vyhodnocení SEA je věnována posouzení kumulativních a synergických vlivů MPP na životní prostředí a veřejné zdraví. Její podkapitola 6.2.2 s názvem *Kumulativní a synergické vlivy na složky životního prostředí* však obsahuje pouze části *Kumulativní vlivy na vodu*, *Kumulativní vlivy na ZPF*, *Kumulativní vlivy na krajinu* apod., neobsahuje tedy dostatečné informace o identifikovaných synergických vlivech. Buď nebyly synergické vlivy identifikovány, nebo v této části vyhodnocení SEA chybí. Požadujeme, aby byly tyto nedostatky odstraněny a informace o identifikovaných synergických vlivech doplněny.
- V podkapitole 6.3 vyhodnocení SEA je provedeno hodnocení vlivů MPP přesahujících hranice hlavního města Prahy. V tabulkách č. 85, 86 a 87 však chybí zhodnocení míry identifikovaných vlivů, zda se jedná o vlivy mírné či silné, pozitivní či negativní. Z důvodu úplnosti provedeného hodnocení požadujeme tyto informace do předmětných tabulek doplnit. Zároveň požadujeme do této podkapitoly doplnit (s využitím informací uvedených na str. 11 vyhodnocení SEA) informace o vlivech MPP přesahujících hranice státu, které by měly být náležitě okomentovány v kapitole 6 vyhodnocení SEA.

7. Nesouhlasíme s obsahem kapitoly 7 *Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů variant řešení a jejich zhodnocení, popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení vyhodnocení SEA.*

Odůvodnění:

Dle přílohy ke stavebnímu zákonu, což dokládá i metodika, má být náplní této kapitoly jednak přehled hodnocených variant, jejich popis a vzájemné porovnání a jednak popis použitých metod hodnocení. Kapitola 7 vyhodnocení SEA však obsahuje pouze konstatování o tom, že návrh MPP je zpracován jako invariantní s odkazem na kapitoly 3 a 6 vyhodnocení SEA, v nichž je obsaženo porovnání MPP s platným Územním plánem hlavního města Prahy. Dále jsou uvedeny informace k výběru trasy Silničního okruhu kolem Prahy (SOKP). Tyto informace však nejsou dostatečnou náplní této kapitoly. Požadujeme, aby v kapitole 7 vyhodnocení SEA byly uvedeny důvody pro invariantní zpracování návrhu MPP a rovněž shrnutí porovnání vlivů MPP s referenční variantou, tedy s platným Územním plánem hlavního města Prahy, které je obsaženo v předchozích kapitolách vyhodnocení SEA, a to do přehledné tabulky s náležitými komentáři. Zároveň požadujeme, aby byl do této kapitoly (alespoň zkráceně a s odkazem na kapitolu *Úvod*) doplněn metodický postup provedených hodnocení, ačkoli se nachází již v úvodu vyhodnocení SEA.

Také upozorňujeme na nepřesnost týkající se SOKP. Silniční okruh kolem Prahy není tvořen pouze uvedenými 5 stavbami, ale celkem 11 stavbami. Tento nedostatek požadujeme odstranit.

8. V kapitole 8 *Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí* požadujeme upravit následující:
 - Na str. 268 vyhodnocení SEA je v části *Opatření k omezení vlivů na flóru, faunu a biologickou rozmanitost* uvedeno projektové opatření – společné, které je však dle našeho názoru nevhodně formulováno. „Omezení realizace stavby mimo období rozmnožování“ nemá charakter opatření řešícího minimalizaci vlivů, nýbrž zcela opačný. Tento nedostatek požadujeme z vyhodnocení SEA odstranit.
9. V kapitole 9 *Zhodnocení způsobu zapracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí* požadujeme dopracovat následující:
 - V kapitole 9 vyhodnocení SEA chybí informace o tom, jak byly vnitrostátní cíle ochrany životního prostředí zohledněny při výběru variant řešení, resp. úvahy o dostatečnosti invariantního řešení z hlediska zohlednění daných vnitrostátních cílů. Ačkoli je MPP zpracován invariantně, i tato kapitola musí být řádně naplněna, proto požadujeme tyto informace do kapitoly 9 doplnit.
10. V kapitole 10 *Návrh ukazatelů pro sledování vlivu MPP na životní prostředí* požadujeme dopracovat následující:
 - V rámci této kapitoly mají být navrženy ukazatele pro sledování vlivů na jednotlivé složky životního prostředí a ukazatele pro sledování kumulativních a synergických vlivů, pokud byly během posuzování identifikovány jako významné. V kapitole 10 vyhodnocení SEA však nejsou stanoveny ukazatele pro sledování vlivů na obecnou ochranu přírody a krajiny či na kulturní, architektonické a archeologické dědictví. U všech stanovených ukazatelů rovněž chybí jednotky. Tyto nedostatky požadujeme z vyhodnocení SEA odstranit a kapitolu 10 dopracovat.
11. V kapitole 12 *Netechnické shrnutí výše uvedených údajů* požadujeme dopracovat následující:
 - Podobně jako v předchozích kapitolách, zejména v kapitole 6, chybí závěry naturového posouzení, také kapitola 12 vyhodnocení SEA neobsahuje shrnutí naturového posouzení MPP. Z důvodu úplnosti této kapitoly z hlediska hodnocených vlivů MPP na životní prostředí a veřejné zdraví požadujeme, aby byly do kapitoly 12 vyhodnocení SEA doplněny také závěry či shrnutí naturového posouzení MPP.

12. V příloze č. 7 vyhodnocení SEA požadujeme dopracovat následující:

- Příloha č. 7 vyhodnocení SEA obsahuje hodnotící tabulky záměrů dopravní a technické infrastruktury a lokalit MPP. Z důvodu snazší orientace v takto obsáhlých přílohách požadujeme, aby v úvodu každé části této přílohy (hodnotící tabulky) byl uveden přehled hodnocených záměrů a lokalit.
- Dále požadujeme, aby v hodnotících tabulkách přílohy č. 7 byly veškeré identifikované vlivy přehledně rozlišeny a dostatečně okomentovány, zejména aby byly rozlišeny vlivy primární a sekundární, trvalé a přechodné, kumulativní a synergické a aby byly uvedeny důvody pro daná hodnocení a úvahy k nim vedoucí. Řada komentářů v příloze č. 7 z tohoto hlediska nepodává srozumitelné informace, např. komentáře v hodnotící tabulce dopravní infrastruktury na str. 3, 4, 13, 22, 503, 518, 857 atd., dále komentáře v hodnotící tabulce technické infrastruktury na str. 14, 20, 216, 245, 310, 424, 618 atd. i komentáře v hodnotících tabulkách lokalit (např. lokalit lineární infrastruktury na str. 6, 34, 54 atd.).
- Požadujeme, aby každá hodnotící tabulka obsahovala závěr, v němž bude uvedeno hodnocení celkového vlivu daného záměru, plochy či lokality na životní prostředí (míra vlivu). Závěr „*S navrhovaným záměrem lze souhlasit v případě za níže stanovených podmínek.*“ nepovažujeme za celkové zhodnocení (shrnutí hodnocení).
- V hodnotící tabulce dopravní infrastruktury k záměru Lávka přes Vltavu u Zoologické zahrady požadujeme, aby závěr i návrh minimalizačních opatření odpovídaly výsledkům provedeného hodnocení (významným negativním vlivům na biologickou rozmanitost, flóru a faunu) a doporučení na vypuštění tohoto koridoru z návrhu MPP.
- Z důvodu dostatečné srozumitelnosti a úplnosti provedeného vyhodnocení vlivů MPP na životní prostředí a veřejné zdraví požadujeme, aby byla příloha č. 7 vyhodnocení SEA ve smyslu výše uvedeného dopracována.

13. Přílohu č. 9 vyhodnocení SEA požadujeme přepracovat ve smyslu následujícího:

- Příloha č. 9 vyhodnocení SEA obsahuje hodnotící tabulky kumulativních a synergických vlivů. Tyto hodnotící tabulky však neobsahují žádné komentáře k provedeným hodnocením a není z nich patrné, které vlivy byly identifikovány jako kumulativní, které jako synergické, ani není zřejmé, s jakými záměry tyto vlivy vznikají. Veškerá hodnocení, která jsou v rámci vyhodnocení vlivů MPP na udržitelný rozvoj území provedena, musí být řádně okomentována, aby bylo možné seznat důvody pro tato hodnocení a úvahy, jejichž prostřednictvím se posuzovatel k uvedeným hodnocením dopracoval. Z těchto důvodů požadujeme přílohu č. 9 vyhodnocení SEA přepracovat.

14. K vyhodnocení SEA uplatňujeme následující požadavky na jeho formální úpravu:

- Požadujeme, aby byly v celém vyhodnocení SEA uvedeny názvy jeho jednotlivých kapitol dle přílohy ke stavebnímu zákonu. Kupříkladu názvy částí 6 a 9 předloženého vyhodnocení SEA nejsou s touto přílohou v souladu. Vyhodnocení SEA musí příloze ke stavebnímu zákonu odpovídat rovněž po obsahové stránce, aby byly všechny jeho kapitoly relevantně a dostatečně naplněny.
- V kapitole *Úvod* vyhodnocení SEA je na str. 2 uveden nesprávný odkaz na ZPV. Po nabytí účinnosti zákona č. 39/2015 Sb., kterým se měnil ZPV, je pravomoc příslušného úřadu stanovit požadavky na obsah a rozsah vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace na životní prostředí upravena v ustanovení § 10i odst. 2 ZPV, tedy již nikoli v ustanovení § 10i odst. 3 ZPV.
- Na str. 115 vyhodnocení SEA požadujeme opravit termín „*územní systém ekologické krajiny*“ na správné znění „*územní systém ekologické stability*“.
- V kapitole 3.6 vyhodnocení SEA jsou na str. 116 uvedeny informace o počtu registrovaných významných krajinných prvků na území Prahy. Avšak definice významných krajinných prvků je uvedena až v kapitole 3.7 na str. 123. Považujeme za vhodné tyto informace sjednotit a uvést společně v té části kapitoly, jež se týká obecné ochrany přírody a krajiny, kam významné krajinné prvky dle části druhé ZOPK spadají.

Na základě výše uvedeného požadujeme, aby byly příslušné části Vyhodnocení vlivů Územního plánu hlavního města Prahy (Metropolitního plánu) na udržitelný rozvoj území a jeho přílohy dopracovány a jak po formální, tak po obsahové stránce uvedeny do souladu s přílohou ke stavebnímu zákonu.

MŽP uplatňuje k MPP následující připomínky.

A. Připomínky podle ustanovení § 79 ZOPK a s ohledem na úlohu MŽP jako metodického orgánu usměrňujícího výkon státní správy v obecné ochraně přírody a krajiny.

a) Připomínky k Textové části MPP (výroku):

1. K článku 5 odst. 1 – Pojmy struktury a infrastruktury:

Daný odstavec pro účely MPP definuje pojmy strukturálních prvků (struktur), k nimž patří krajina jako obecný pojem, který je dále kategorizován na krajinu „*otevřenou*“ a „*městskou*“, již je podřazena struktura „*krajina ve městě*“ definovaná jako „*nestavební struktura města tvořená nestavebními bloky*“. V názvu této hierarchicky podřazené struktury je nelogicky použit obecnější pojem krajina jako „*část zemského povrchu ... tvořená kombinací přírodních a kulturních prvků*“.

V zájmu intuitivní srozumitelnosti textové části územního plánu je vhodné nahradit název substruktury „*krajina ve městě*“ jiným pojmem, případně redefinovat pojem „*městská krajina*“. Viz též např. článek 14 odst. 2 - „*rozvoj krajiny ve městě je navržen v nestavebních blocích*“ by měl být nahrazen např. slovy „*rozvoj přirozených funkcí krajiny v městské krajině je navržen v nestavebních blocích*“.

2. K článku 8 odst. 1 až 5 – Formální rozvoj města

Význam textu článku 8 je nesrozumitelný, není zřejmý účel takto stanovené určení rozvojových ploch pro závaznou část územního plánu, a zejména ve vztahu k hranici intravilánu (k 1. 9. 1966).

3. K článku 9 odst. 1 – Čtyři základní principy

V textu jsou čtyři základní principy MPP vyjádřeny hesly „*návrat ke středu, vrstvené město, stabilita prostředí, potenciál a nové možnosti*“, a to s tím, že jsou rozvedeny v následujících 10 tezích popsanych v článku 10. Bohužel ani v článku 9, ani v následujícím článku 10, ani dále nejsou tyto principy ve skutečnosti nijak vysvětleny, zejména co je v případě MPP míněno středem, co návratem k němu. Není zřejmé, zda má Praha v pojetí MPP jen jeden (univerzální) střed, nebo zda MPP respektuje reálnou polycentrickou strukturu Prahy, mj. s ohledem na republikovou prioritu územního plánování č. 18 Politiky územního rozvoje („*Podporovat polycentrický rozvoj sídelní struktury. Vytvářet předpoklady pro posílení partnerství mezi městskými a venkovskými oblastmi a zlepšit tak jejich konkurenceschopnost*“). Např. heslo „*návrat ke středu*“ má v článku 10 odst. 1 pod nadpisem „*dostřednost*“ vyjádřeno pouze obecně a nekonkrétně, co má dostředný rozvoj vystavěného území umožnit (rozvoj vnitřního potenciálu..., stabilizace hranice mezi městem a jeho krajinným zázemím.....). není zřejmé, zda je tím míněna hranice mezi zastavěným a nezastavěným územím, nebo zastavitelným a nezastavitelným územím. Co je fakticky obsahem pojmu „*dostřednost*“ v Metropolitním plánu, resp. jak se tento princip projevuje v rozvoji dílčích koncepcí, není v textu vysvětleno.

4. K článku 9 odst. 4 – Veřejná prostranství jako regulativ

Dle tohoto článku jsou „*veřejná prostranství pojímána jako základní regulativ struktury, jak je podrobněji uvedeno v č. 16*“. Pojem regulativ je zde evidentně použit v jiném významu (veřejná prostranství jako určující struktura města), než např. v následujícím odst. 5, odst. 6 a dalších (regulativ jako stanovená podmínka/stanovení omezující či vymežující parametr využití území, resp. podmínka dotváření určité struktury). Pro porozumění MPP je nezbytné pojem „regulativ“ používat v textu jednoznačně.

5. K článku 9 odst. 6

V textu je uvedeno, že „*Pro větší flexibilitu, ale také stabilitu MPP jsou některé plochy definovány pouze parametrickými regulativy, které umožňují různé návrhy podrobného prostorového uspořádání.*“ Pokud je toto konstatování uvedeno na tomto místě (v článku Koncepce ochrany a rozvoje hodnot...) jako doplněk k jinému (standardnímu) způsobu stanovení limitujících podmínek využití území, měl by zde být zároveň popsán (identifikován) základní (standardní) přístup ke stanovení regulativů, který však chybí. Stávající formulace tedy nepopisuje koncepci (konceptní přístup ke stanovení regulativů), jak je uvedeno v nadpisu článku, ale zdůrazňuje jen její část.

6. K článku 10 odst. 4 – Čtvrtá teze MPP Krajina ve městě

Mezi východisky této teze MPP se objevuje pestrá škála přírodního prostředí, kterou MPP řadí k základům „celkové kompozice“ Prahy, přitom však tezi rozvíjí jen v parcích jako architektonizovaných krajinných kompozicích s rekreačním potenciálem. V textu nejsou ani náznakem zmíněny ostatní podstatné hodnoty, resp. přirozené funkce krajiny vázané na přírodní a přírodě blízké prostředí a přitom „konzumované“ obyvateli Prahy (mj. schopnost zadržovat vodu a zpomalovat její zrychlený odtok, schopnost klimatizovat městské prostředí, schopnost poskytovat prostředí pro existenci biologických druhů a zajišťovat prostupnost města pro některé druhy), ačkoliv s nimi dále v textu MPP počítá (např. čl. 20 odst. 1). Souvisí to, mj. se zmatečným pojmoslovím v článku 5 odst. 1 (*krajina, městská krajina, otevřená krajina, krajina ve městě, park, nestavební blok*), které se striktně drží popisu struktur bez determinující vazby na jejich funkce.

Popisuje-li text v článku 10 základní koncepci, měl by být úplný a komplexní.

7. K článku 11 odst. 1 – Pojetí krajiny v Metropolitním plánu

V článku 11 je uveden odkaz (poznámka pod čarou č. 17) na Evropskou úmluvu o krajině, resp. nově Úmluvu Rady Evropy o krajině (dále jen „Úmluva“), přičemž pod čarou je citována preambule úmluvy („...*uznávajíce, že krajina je všude důležitou součástí kvality života lidí ...*“). Vzhledem ke kontextu článku 11, v němž je odkaz použit, bylo by vhodnější v poznámce pod čarou citovat spíše definici krajiny dle Úmluvy – článku 1 Úmluvy – definice a) „*krajina*“ znamená část území, tak jak je vnímána lidmi, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských faktorů“, případně článku 6 písm. c) „*Za aktivní účasti zainteresovaných stran, v souladu s článkem 5 písm. c), a za účelem zlepšení úrovně znalosti svých krajiny se každá smluvní strana zavazuje vymezit vlastní krajiny na celém svém území, analyzovat jejich charakteristiky, síly a tlaky, které je mění, sledovat jejich změny; vyhodnotit takto vymezené krajiny s ohledem na zvláštní hodnoty, které jsou jim připisovány zainteresovanými stranami a dotčeným obyvatelstvem,*“ a dále článku 6 písm. d) „*Každá smluvní strana se zavazuje,*

po konzultaci s veřejností v souladu s článkem 5 písm. c), pro vymezené a hodnocené krajiny definovat cílové kvality krajiny. Tomuto přístupu spíše odpovídá vymezení lokalit dle jejich charakteru a stanovení cílového charakteru lokalit, než typologické rozlišení krajiny na městskou a otevřenou krajinu, resp. rozlišení dvaceti typů krajin.

8. K článku 12 – Rozdělení území na lokality a charakter

Zřejmě nejde o rozdělení území na menší územní jednotky – „charaktery“, ale o rozdělení území na lokality dle charakteru, resp. lokality determinované charakterem.

9. K článku 15 – Urbánní různorodost a recyklace prostorového uspořádání

Nadpis článku neodpovídá jeho obsahu – v textu jsou uvedeny obecné prohlášení a není vysvětleno (ani odkazem), zda a jakými nástroji MPP podporuje urbánní různorodost (ve vazbě na lokality) a jak MPP zajišťuje (umožňuje, podporuje) recyklaci, tedy znovuvyužití prostorového uspořádání.

10. K článku 16 odst. 4

Chybí odkaz na článek rozvíjející hierarchickou strukturu veřejných prostranství (podobně jako v článku 20 odst. 5).

11. K článku 20

V odst. 1 je uvedeno, že regulativy Koncepce (nebo kompozice) krajiny ve městě jsou navrženy (správně „stanoveny“) s ohledem na celkovou kompozici krajiny ve městě. To by bylo přijatelné jen do té míry, pokud se na „nestavební strukturu tvořenou nestavebními bloky“ pohlíží jako na architektonizovanou krajinnou kompozici nazývanou „parkem“.

Podmínky využití území (regulativy) však musejí být stanoveny především s ohledem na očekávanou funkci (funkce) jednotlivých regulovaných částí území, resp. tak, aby funkce byla zachována nebo umožněna (posílena). Není proto zřejmé, zda je koncepce navržena s ohledem na funkce realizované v území (v lokalitách, plochách, strukturách).

12. Zásadní připomínka k článku 29 odst. 1 – viz zásadní připomínky k článkům 113 – 116 níže.

13. Zásadní připomínka k článku 29 odst. 3

Tvrzení, že „Koncepce ÚSES vychází ze skutečnosti, že v řadě případů nejsou k dispozici takové podklady, které by umožnily vymezení ÚSES v přesných hranicích. Proto často užívá způsob vymezení v prostoru

k upřesnění a tím vytváří podmínky pro předpokládané zpřesnění ÚSES v podrobnějších dokumentacích“, je ve výrokové části MPP nadbytečné a svým obsahem zavádějící.

Koncepce územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“) v Praze, tedy obecnější přístup k vymezení ÚSES v určitém území, vychází jednak z vymezení ÚSES vyšších hierarchických úrovní ÚSES v nadřazené ÚPD, jednak z reálných podmínek území a nikoliv z toho, že zpracovatel návrhu MPP neměl k dispozici podklady.

To, že v návrhu MPP jsou některé prvky (skladebné části) ÚSES vymezeny v přesných hranicích a jinde prostorem k upřesnění, je konkrétní způsob (forma) zobrazení koncepce. Samotný fakt, že „nejsou k dispozici podklady“ umožňující vymezení v přesných hranicích není důvodem pro to, aby ÚSES v konkrétních lokalitách nebyl Metropolitním plánem navržen k vymezení v přesných hranicích (to může být nakonec i úkol pro zpracovatele územního plánu s příslušnou odbornou působností).

Skutečným důvodem může být například potřeba/nezbytnost řešit využití konkrétního území v podrobnějších dokumentacích (regulačních plánech, územních studiích, pozemkových úpravách), nebo je upřesnění z principu neúčelné (např. biokoridory vázané na lesní celky).

14. Zásadní připomínka k článku 61 odst. 7

Možnost rozšiřování stávajících budov a staveb, které svým využitím nejsou v souladu se stanoveným způsobem využití lokality, bez toho, aby byly stanoveny další podmínky pro případné rozšíření, případně aby byly využity podmínky stanovené jinde v MPP (viz např. v článku 91 Samoty), představuje pro nezastavitelné lokality (pro ochranu jejich charakteru) nepřijatelné riziko.

15. Zásadní připomínka k článku 113 odst. 1

Odstavec 113 konstatuje, že krajinná infrastruktura je v MPP vymezena prostřednictvím ÚSES.

Krajinná infrastruktura je obecný pojem, obsahově a významově mnohem širší, do kterého kromě prvků, resp. skladebných částí ÚSES patří i další objekty či struktury, a to jak ty, které mohou požívat obecné či zvláštní ochrany ve smyslu ZOPK, např. významné krajinné prvky, zvláště chráněná území, lokality Natura 2000, tak ty, které zvýšené ochraně podle ZOPK nepodléhají, avšak jejich příslušnost ke krajinné infrastruktuře skrze přirozené krajinné funkce, které plní, je zřejmá – např. plochy městské zeleně, plochy historických zahrad a parků, dokonce i plochy, které nejsou z hlediska užitné funkce jednoznačně definovány, ale svým charakterem ÚSES je jednoznačně součástí zelené (krajinné) infrastruktury.

Pojem „krajinná infrastruktura“ ve smyslu, jak je uveden v tomto odstavci, není speciálně pro účely MPP takto úzce definován (viz článek 3 odst. 1)

a jeho použití v tomto smyslu je značně zkreslující. Ztotožnění krajinné infrastruktury s ÚSES je z výše uvedených důvodů nepřijatelným významovým zjednodušením.

Poznámka: Podobně by nebylo přijatelné ani použití pojmu „zelená infrastruktura“, jak je definován Sdělením Evropské komise COM (2013) 249 „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“ (Zelená infrastruktura jako strategicky plánovaná síť přírodních a polopřírodních oblastí s rozdílnými environmentálními rysy, jež byla navržena a je řízena s cílem poskytovat širokou škálu ekosystémových služeb)). Zahrnuje zelené plochy (nebo modré plochy, jde-li o vodní ekosystémy) a jiné fyzické prvky v pevninských (včetně pobřežních) a mořských oblastech. Na pevnině se zelená infrastruktura může nacházet ve venkovských oblastech i v městském prostředí).

16. Zásadní připomínka k článku 114 odst. 1 – Regulativy ÚSES

Odstavec stanoví přípustné změny v území jako změny, které „ve svém komplexním působení nenaruší územní podmínky pro funkční způsobilost ÚSES“. Takto stanovené přípustné podmínky využití území v plochách, na nichž je vymezen ÚSES, jsou příliš obecné a umožňují široký a nejednoznačný výklad. MPP přitom funkční způsobilost ÚSES odvozuje od prostorové spojitosti systému a od přirozenosti nebo blízkosti přírodnímu stavu ekosystémů, které jsou do ploch a koridorů ÚSES zařazeny. Tato konstrukce funkční způsobilosti ÚSES pro účely Metropolitního plánu neodpovídá veřejnému zájmu na vytváření a ochraně ÚSES (§ 4 odst. 1 ZOPK) ani účelu vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci. Vymezení ÚSES (v oborové dokumentaci – plánu ÚSES nebo v územně plánovací dokumentaci) slouží primárně k zajištění územních podmínek pro budoucí zajištění funkčnosti ÚSES; funkční způsobilost ÚSES je ve smyslu metodických podkladů (a nejen aktuální Metodiky vymezení ÚSES z roku 2017) odvozena od podmínek ploch (stanovišť) pro udržení nebo rozvoj příslušných (reprezentativních, cílových) společenstev, nikoliv od současné přirozenosti ekosystému (kvality stávajícího stavu); v takovém případě by MPP vymezoval ÚSES jen ve vazbě na relativně přírodě blízké nebo stabilní ekosystémy. Podobně nelze funkčnost striktně odvozovat jen od aktuální prostorové spojitosti, ale též od potenciálu funkční spojitosti tam, kde byla dosavadním vývojem využití území prostorová spojitost potlačena.

Regulativ pro ÚSES, jak je pro všechny plochy ÚSES (bez rozlišení, zda jde o ÚSES v přesných hranicích nebo k upřesnění, zda jde o plochy biocenter nebo plochy biokoridorů) stanoven v čl. 113, je příliš obecný a neurčitý, pro ÚSES v důsledku rizikový a pro potřeby územního plánu jako podkladu pro přezkoumatelné rozhodování v území nedostatečný.

Není znám postup, jak vyhodnotit komplexní působení změn, které mohou být v území postupně povolovány, umísťovány, nebo bez povolení realizovány. Regulativ pro ÚSES musí být diferencován s ohledem na definice jeho

skladebných částí (biocenter a biokoridorů) dle § 1 vyhlášky 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení ZOPK, ve znění pozdějších předpisů, tzn. stanovit přísnější regulativ pro záměry stavební povahy v plochách biocenter a v případě biokoridorů zajistit zejména ochranu před umístováním migračních bariér.

17. Zásadní připomínka k článku 114 odst. 2

Nenarušení podmínek pro funkční způsobilost ÚSES – tato podmínka je přijatelná pouze v případě, že se kompenzačních opatření týká kompenzace funkční způsobilosti té části ÚSES, která je změnou v území dotčena.

18. Zásadní připomínka k článku 114 odst. 3

Nelze a priori připustit negativní ovlivnění částí ÚSES vymezených v prostoru k upřesnění prakticky jakýmkoliv záměrem bez toho, aby byla možnost upřesnění prověřena podrobnější dokumentací, např. územní studií. Specifická situace může nastat v případě katastrálních území ve volné, resp. „otevřené krajině“ se zemědělským využitím, kde dosud neproběhla pozemková úprava (upřesnění je žádoucí vázat na územní plán, resp. plán společných zařízení), nebo ve větších lesních celcích, jejichž funkční využití má zůstat zachováno (a způsob využití je podřízen zákonu 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů). Případné umístění záměru, který není v souladu s funkčním využitím ploch ÚSES, musí být v návrhu Metropolitního plánu přesně vymezeno. Takový záměr přitom musí umožnit zachování nebo rozvoj potenciálních / cílových společenstev a umožnit co možná nejvyšší míru migrační spojitosti mezi biocentry.

19. Zásadní připomínka k příloze PZ 7 tabulková část (příloha č. 7 textu Výroku)

V kolonce územní parametr je u nadregionálních biokoridorů uveden územní parametr – „šířka *minimálně 40 m*“. Tento údaj není relevantní pro vodní osu (větev) nadregionálního biokoridoru ÚSES (s cílovými vodními ekosystémy). Minimální limitující šířka není metodicky stanovena, jejich šířka se vždy (s ohledem na kontinuitu vodního prostředí) rovná šířce příslušného vodního toku.

S ohledem na typologii nadregionálního ÚSES (uplatněním principu funkčních vazeb ekosystémů při vymezení) doporučujeme (v těsné vazbě na uplatnění regulativů k ÚSES stanovených Metropolitním plánem) doplnit do tabulky v Příloze 7 k jednotlivým segmentům / ploch nadregionálních biokoridorů údaj o jejich příslušnosti reprezentovanému typu bioty (vodní, nivní, teplomilná, mezofilní).

b) Připomínky k Textové části odůvodnění MPP (ke kapitole 9):

20. K části páté, k textu článků 113 – 114

Text Odůvodnění v této části má spíše charakter komentáře k historickému vývoji legislativního a metodického rámce pro vymezování ÚSES než charakter odůvodnění, doplněný místy jeho subjektivním hodnocením a výkladem legislativních norem. Některé pasáže textu lze proto považovat s ohledem na účel odůvodnění za nadbytečné a zatěžující. Doporučujeme text Odůvodnění zúžit pouze na objektivní kontext v přímém vztahu k vymezení ÚSES v návrhu Metropolitního plánu.

21. Zásadní připomínka k části páté k textu článku 113

Na str. 2 Odůvodnění je ve vztahu k tzv. limitujícím („minimálním“) parametrům skladebných částí ÚSES uveden text: *„O tom, co je biokoridor a co není, rozhodují limitující parametry (minimální prostorové parametry).“* Tvrzení je zkreslující interpretací citovaného metodického textu, tento text požadujeme vypustit. Dle Metodiky vymezování ÚSES *„Limitující hodnoty velikostních parametrů funkčních skladebných částí ÚSES jsou takové číselné hodnoty velikostních parametrů, při jejichž nedodržení nelze zajistit plnou funkčnost vymezených skladebných částí ÚSES. Dodržení hodnot velikostních parametrů je tedy nezbytnou podmínkou vytvoření plně funkčního ÚSES.“* Metodika dále upřesňuje přístupy k zohlednění uvedených hodnot specificky pro přírodní ÚSES: *„u skladebných částí přírodního ÚSES jsou limitující hodnoty parametrů stanoveny pro cílové lesní ekosystémy, přírodní ekosystém 8. a 9. vegetačního stupně a přírodní mokřadní ekosystémy.“* Limitující parametry nejsou s ohledem na dosažený stupeň poznání stanoveny pro antropogenně podmíněný ÚSES a při vymezování, resp. upřesňování vymezeného ÚSES, zejména s ohledem na specifické urbanizované prostředí se použijí přiměřeně. Dosažení nebo nedosažení limitujícího parametru skladebné části ÚSES není určujícím kritériem příslušnosti konkrétní plochy k ÚSES.

c) Připomínky k vyhodnocení SEA:

22. Zásadní připomínky ke kapitolám 3.6 a 3.7 a ke kapitole 6.1.8

Mezi podstatnými údaji o stavu krajiny chybí informace o přítomnosti významných krajinných prvků podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) ZOPK (tzv. VKP „ze zákona“), tedy kromě lesů (kapitola 3.4.2) a vodních toků (kapitola 3.3) také rybníků či údolních niv, na které jsou vázány zásadní ekologické i hydrologické funkce. I když zřejmě nejsou informace o rozloze údolních niv k dispozici v územně analytických podkladech, lze s využitím např. geologických map vyhodnotit současné využití území údolních niv (překryvy se ZPF, lesy či ostatními druhy pozemků) a zhodnotit případné překryvy s nově vymezeným zastavitelným územím, resp. nově vymezenými

stavebními bloky (zastavitelnými lokalitami) a rámcově zhodnotit vlivy regulativů na uvedené funkce.

23. Zásadní připomínka ke kapitole 6.1.2 Vlivy na klima (odst. 1)

Důležitými faktory, které ovlivňují klima na místní až regionální úrovni hlavního města Prahy, je podíl a stav sídelní zeleně a způsob hospodaření se srážkovými vodami v urbanizovaném (zastavěném) území, což úzce souvisí se způsobem odvodnění území a mírou využití ploch ke vsakování nebo výparu. Důvodem je zejména skutečnost, že srážková voda, která je stokovou sítí odvedena pryč, nemůže v území plnit své klimatizační funkce (ovlivňováním teploty okolí při změně skupenství) a funkce zásobní (poskytováním životních potřeb pro ekosystémy – městskou zeleň, vodní plochy). To pak vede ke zhoršování klimatických podmínek na území hlavního města Prahy (primárně k tvorbě městského tepelného ostrova a zvyšování prašnosti, sekundárně pak ke snížení atmosférických srážek v důsledku ovlivnění proudění vzdušných mas městským tepelným ostrovem) a zvyšování rizik souvisejících s globální změnou klimatu (dlouhodobé sucho, přívalemé srážky, extrémně vysoké teploty). Z uvedených důvodů je důležité při stavebním rozvoji či změnách využití ploch klást důraz na uplatňování systému hospodaření se srážkovými vodami, zároveň chránit stávající sídelní zeleň i zeleň v otevřené krajině před zástavbou či degradací a dále ji rozvíjet, včetně funkčního propojení na systém hospodaření se srážkovými vodami. Rozvoj na území hl. m. Prahy by měl brát širší ohled na ovlivňování klimatických podmínek svého území i na adaptaci na změnu klimatu jako takovou.

Požadujeme tento faktor doplnit do obecné části kapitoly a zohlednit v části „Opatření pro zmírňování klimatu“. Zároveň doporučujeme tento požadavek zahrnout do stanoviska příslušného úřadu k návrhu koncepce (stanovisko SEA).

24. Zásadní připomínka ke kapitole 6.1.2 Vlivy na klima (odst. 2)

Na str. 175 se uvádí, že „*Důsledky delších období sucha mohou být především ekonomické (dopady na zemědělskou výrobu) a zdravotní (zhoršení kvality zásobování obyvatelstva pitnou vodou)*“.

MŽP požaduje na tomto místě doplnit také ekologické dopady, které se ve větší míře týkají zejména parkových vegetačních ploch (částí zelené infrastruktury). Nejde o plochy přirozeně vyvinutých (xerofytních) vegetačních společenstev, ale o uměle založené zahradnické kompozice, které mají oproti přirozené vegetaci podstatně vyšší nároky na vodu. V takových plochách dochází při déle trvajících obdobích sucha k vysychání substrátu a v důsledku ke zhoršení zdravotního stavu dřevin včetně vyšší náchylnosti k napadení škůdci nebo houbovými chorobami. Takto poškozené vegetační prvky se přirozeně neobnovují a přestávají plnit očekávané (ekosystémové) funkce, což může snížit kvalitu prostředí.

25. Zásadní připomínka ke kapitole 6.1.2 Vlivy na klima (str. 176)

Požadujeme opravit chybu v nadpisu odstavce – namísto „Opatření ke zmírňování odpadů“ použít „Opatření ke zmírňování dopadů změny klimatu“.

V dané kapitole je uvedeno, že „*přímou vazbu na řešení v ÚPD má dílčí cíl A.1 Zlepšovat mikroklimatické podmínky města prostřednictvím víceúčelové zelené infrastruktury, který předpokládá zmírňování negativních dopadů vysokých teplot městského tepelného ostrova pomocí opatření blízkých přírodě s využitím zelené infrastruktury*“. S tím lze souhlasit, nicméně přímou vazbu na řešení ÚPD mají i další dílčí cíle (opatření) Strategie adaptace hlavního města Prahy na klimatickou změnu, a to např.:

- A.2 Brát ohled na adaptaci na klimatickou změnu v plánování a podkladových studiích
- A.3 Zakládat a revitalizovat vegetační prvky a plochy ve městě
- A.5 Vytvářet podmínky pro rozvoj příměstského a městského zemědělství jako adaptačního opatření
- A.6 Posilovat ekologickou stabilitu a regenerační schopnosti krajiny
- A.7 Využít technologické a ekosystémové postupy pro snižování akumulace slunečního záření v zastavěném území
- B.2 Zlepšení způsobu hospodaření se srážkovými vodami
- B.3 Realizace opatření cílených na zpomalení povrchového odtoku vody z krajiny a protierozní ochranu
- B.4 Zavádění a postupná změna zpevněných nepropustných ploch na plochy s propustným nebo polopropustným povrchem
- B.5 Pokračování v integrované revitalizaci údolních niv, vodních toků a ploch

Požadujeme vyhodnocení SEA doplnit o formulace odkazující také na uvedenou škálu opatření ke zmírnění dopadů klimatické změny (ve smyslu „Pražské strategie adaptace“) a vyhodnotit MPP také s ohledem na potenciál realizace těchto opatření v návaznosti na návrh MPP.

26. Zásadní připomínka ke kapitole 6.2.2 - Kumulativní vlivy na krajinu (odst. 2)

Formulace odstavce připouští, že v důsledku vymezení nových stavebních bloků s potenciálem zastavení (jako důsledek určujícího principu MPP zahušťování městské zástavby) dojde k úbytku ploch s trvalou vegetací, což je v rámci vyhodnocení kumulativních vlivů vyhodnoceno jako „nástroj ochrany“ volné (otevřené) krajiny vně zastavitelného území.

Vyhodnocení vlivů na krajinu však zcela opomíjí vliv zahušťované zástavby na dosud zachované, avšak potenciálně ohrožené plochy, na které jsou vázané přirozené funkce krajiny, které obyvatelé města využívají, mj. schopnost zadržovat vodu a zpomalovat její zrychlený odtok, schopnost

klimatizovat městské prostředí, poskytovat prostředí pro krátkodobou rekreaci, poskytovat prostředí pro existenci biologických druhů a zajišťovat prostupnost města pro některé druhy atd.

27. Zásadní připomínka ke kapitole 6.2.2 - Kumulativní vlivy na krajinu (odst. 5 – dotčení přírodních parků)

Formulace „*Přírodní parky zasahují do vymezeného zastavitelného území*“ je logicky chybná. Ve skutečnosti vymezení zastavitelného území zasahuje do dlouhodobě stabilizovaných ploch přírodních parků. Předpoklad eliminace negativních vlivů výstavby v přírodních parcích Metropolitním plánem založený na „*využití ploch respektující krajinné prostředí*“, tj. „*odpovídající uspořádání objektů*“ a „*kvalitní architektonické řešení*“ je též chybný – tyto kvality Metropolitní plán, s ohledem na obsah a podrobnost této dokumentace ve smyslu stavebního zákona, ovlivnit nemůže, nebo jen ve velmi omezené míře.

Na základě výše uvedených připomínek MŽP vyslovuje nesouhlas s MPP z hlediska ochrany přírody a krajiny.

B. Připomínky k Rozptylové studii (Vyhodnocení vlivů na kvalitu ovzduší – příloha č. 2 dokumentace MPP):

1. Pro realizaci Metropolitního plánu byly v rámci rozptylové studie provedeny modelové výpočty úrovně imisní zátěže, a to v cílovém horizontu roku 2050. Nicméně vzhledem k velké časové vzdálenosti tohoto cílového horizontu a ke skutečnosti, že efekt snížení imisních koncentrací v rozptylové studii se opírá zejména o předpoklad obměny vozového parku a topných systémů, požadujeme, aby bylo toto vyhodnocení zpracováno etapizovaně, tedy i v horizontu let 2025 a 2030.
2. Modelové výpočty provedené v rozptylové studii by měly obsahovat posouzení všech dopravních staveb, včetně návaznosti na ostatní stavební činnost v souvislosti s předpokládaným nárůstem počtu obyvatel. Souběh těchto skutečností by mohl zapříčinit nadměrnou imisní zátěž, jelikož nárůst obyvatel bez vybudování patřičného dopravního napojení pro veřejnou dopravu může vyústit v neúnosné zvýšení imisní zátěže vyvolané dopravou.
3. V kapitole 2 rozptylové studie je uvedeno, že podkladem pro výpočet liniových zdrojů byly modelové hodnoty automobilové dopravy předané Institutem plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Není zde však upřesněno, jaké vstupní hodnoty dopravní zátěže byly uvažovány, zda byla doprava modelována s ohledem na možnosti maximálního využití např. nové obytné či komerční zástavby ani jakým způsobem je uvažován nárůst dopravy v souvislosti s růstem počtu obyvatel ve Středočeském kraji. Tyto informace by měly být jednoznačně uvedeny a kontrolovatelně popsány.

C. Obecné připomínky k Textové části MPP:

1. Z hlediska obsahu lze konstatovat, že některé části Výroku svým charakterem odpovídají Odůvodnění. Některé části Výroku i Odůvodnění MPP pak svým charakterem odpovídají spíše strategii, která by měla být pro zadání nového územního plánu hlavního města Prahy podkladem, resp. východiskem (např. článek 13 textu výroku „*Metropolitní priority*“ – navržené prvky – stavby a budovy).
2. Orientaci v textu (text Odůvodnění MPP) velice ztěžuje absence struktury textu (obsahu) a nestandardní číslování stránek – jednotlivé části („nultá“ až „desátá“) jsou číslovány vždy od str. 1, přílohy nejsou stránkovány vůbec.
3. Textová část výroku MPP a Textová část odůvodnění MPP mají rozdílnou formální úpravu (stránkování, formální úprava číslování a struktury kapitol), což významně ztěžuje orientaci v dokumentaci k MPP a jejím vnímání.

D. Obecná připomínka ke grafické části MPP:

1. Velmi složitá je orientace v návrhu grafické části MPP, zejména v případě hlavního výkresu, který je soutiskem velkého množství základních vrstev, jejichž grafické vyjádření se v hlavním výkresu často překrývá, čímž se MPP stává nepřehledným.

Mgr. Evžen Doležal v. r.

Odbory MŽP: obdrží VS pod ev. č.: ENV/2018/VS/9050

Odbor ochrany ovzduší

Odbor obecné ochrany přírody a krajiny

Odbor zvláštní územní ochrany přírody a krajiny